

РЕШЕНИЕ

№ 2188

гр. София, 30.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 24 състав, в публично заседание на 31.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **2714** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Т. В. М. от гр. С., чрез А. А. Д., срещу отказ за извършване на процедура за попълване на имот в кадастъра, обективиран в писмо изх. № АГ-9400-129/24.03.2009г. на К. на район „В.”, Столична община.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност, необоснованост и нищожност на обжалвания административен акт. Твърди се, че в оспорената заповед липсват мотиви – правни и фактически основания, за отказа, както и не са налице твърдяните от административния орган обстоятелства. Възразява се също така, че необосновано административният орган е приел, че процесния имот е общинска собственост въз основа на АОС № 759/18.03.1997 г. и на представено от жалбоподателя съдебно решение. Твърди се също, че процесният имот не е попълнен в актуалната кадастрална основа – тази на действащия регулационен план. Претендира се от съда да постанови решение, с което да бъде отменен оспорения административен акт и спора решен по същество, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – КМЕТ НА РАЙОН „В.”, СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призван, в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. В писмено становище по делото счита жалбата за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение.

Заинтересованите страни – П. Д. П., И. Б. П., Н. Б. Б., Б. Б. Б., С. И. М. и Е. В. ИВАНОВ – редовно призвани, не се явяват, не изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С молба В. № АГ-9400-129/06.02.2009 г. жалбоподателят Т. М. и заинтересованата страна П. П. са поискали попълване в кадастралния план на поземлен имот пл. № 1418, к. л. 136, м. „В.”, гр. С.. Молителите се легитимират като собственици на процесния имот с договор за доброволна делба с нотариална заверка на подписите от 14.03.1954г., съгласно който в дял I на наследодателя им Т. М П се включва парцел VII, кв. 23, и с удостоверение за наследници № 000549/17.09.2008 г., от което е видно, че жалбоподателя и заинтересованите страни са наследници на Т. М П. Към молбата е приложена и скица-проект за отстраняване на непълноти и грешки в кадастралния план, в която е нанесен поземлен имот с проектен пл. № 1418, к. л. 136, м. „ж. к. Н. – Ч. БУ. „Ст. Д.””, с площ на новопроектирания имот 527 кв. м.

На 25.02.09 г. е проведено заседание на Районен експертен съвет по устройство на територията /РЕСУТ/, назначен със заповед № РД-09-245/25.08.2008 г. на К. на район „В.”, на което по т. 4 от протокол № 2 е прието решение за отказ за извършване на процедура по попълване на процесния имот в кадастралния план, поради липса на документ за собственост.

С писмо изх. № АГ-9400-129/24.03.2009 г. кметът на район „В.”, Столична община, е отказал да се попълни кадастралния план с имот проектен пл. № 1418, кв. 23а, к. л. 136, м. „ж. к. В.”. В писмото е посочено, че преписката е разгледана на заседание на РЕСУТ и искането е прието за незаконосъобразно. В мотивите административният орган се е позовал на съдебно решение по адм. дело № 725/1997 г. от 24.02.1999 г. на СГС, с което е отхвърлена жалбата на наследниците на Т. П срещу отказ за отмяна на отчуждаването на недвижим имот. Посочено е още, че общата площ на имота, собственост на Т. П, е 1760 кв. м., от които 1233 кв. м. е отчуждена за реализирано мероприятие – блоково строителство и улица, а за другата

Ч. с протокол № 2/10.01.1963 г. на ИК на СГНС е взето решение да се отреди и отчужди за стореж на магазин. Административният орган е установил също така, че за процесния имот е налице и АОС № 759/18.03.1997 г. Така постановеният отказ е съобщен на жалбоподателя Т. М. срещу подпис на 25.03.2009 г., видно от отбелязването върху същия.

Съгласно представен по делото акт № 1573 за държавна собственост на недвижим имот е обявен и завзет като държавен недвижим имот, находящ се в гр. С., У. „Т. В” № 15, бивша собственост на В. Тодоров Михалков и др., представляващ дворно място с къща на У. „Т. В” № 15 в кв. 23, п. 75, м. „Н.”, съставляващо 690 кв. м. Представени са по делото и разрешителен билет № 282/11.04.1963 и писмо № 4345/26.03.1963 г., касаещи изграждането на магазин за хранителни стоки и плодове и зеленчуци в кв. 32, парцел II, м. „В.”, както и АОС № 759/18.03.1997 г. за магазин, находящ се на У. „Тричко В”, между Б. 6. и Б. 610, ж. к. „В.-2”, със застроена площ 255 кв. м.

С влязло в сила на 22.04.1999 г. съдебно решение от 24.02.1999 г., постановено по адм. дело № 725/1997 г., СГС е отхвърлил жалбата на М Т Стойчкова, В. Тодоров М., Любица Т В. и П. П. Д. срещу отказ на искане за отмяна на отчуждаването на недвижим имот, изложен в заповед № РД-54-949/20.06.1994 г. на К. на СГО относно искане за отмяна на отчуждаване и възстановяване на собствеността върху Ч. от имот пл. 75, кв. 23, м. „бу. Ст. Д.”, У. „Тричко В” № 15, в който е изграден магазин. В мотивите на съдебното решение е посочено, че жалбата следва да се отхвърли, тъй като процесната Ч. от имота, върху който е изграден магазин, не е била отчуждена по нито един от законите, изброени в чл. 1, ал. 1 от ЗВСНОИ по ЗНТУ, ЗПИНМ, ЗВНМ, ЗДИ и ЗС. В съдебното решение е установено също така от фактическа страна, че няма данни за отчуждаване на процесния имот за изграждане на магазин, липсват документи за провеждане на процедура за отчуждаване на тази Ч. от имота, както и няма съставен акт за одържавяване.

С оглед пълното изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице В. Д. по кадастралния план на м. „В.” от 1956 г. имот – парцел VII, кв. 23, представляващ дворно място с площ около 1760 кв. м., с къща и други стопански постройки, описан в договор за делба от 1954 г., е нанесен с имот пл. № 4, к. л. № 136, по кадастралния план на м. „В.” от 1985 г., к. л. № 135, имот пл. № 4 е идентичен с имот пл. № 75, имот пл. № 76 /магазин/ и Ч. от У. „Т. В”, а по действащия ЗРП на м. „бу. Ст. Д.”, одобрен със заповед № РД-50-09-293/1985 г., имот пл. № 75 попада в кв. 23 с отредяване „за ЖС и МАГАЗИН”. Вещото лице е установило, че Ч. от имот

пл. № 75, кв. 23 по плана на м. „бУ. Ст. Д.“, одобрен със заповед № РД-50-09-293/1985 г., е идентичен с имот проектен № 1418, к. л. № 136, обозначен на скица № 3 към експертизата по букви ЗБВГЙИЗ, като върху имот пл. № 1418 попада частта от стар имот пл. № 75, обозначена по букви ЗБВГЙИЗ, върху която е застроен магазин с пл. 76, за който е съставен АОС № 759/18.03.1997 г. В приетото по делото допълнение към съдебно-техническата експертиза вещото лице е посочило, че неотчуждената Ч. от имот пл. № 75, кв. 23 по плана на м. „В.“ от 1985 г., съдържаща площ от 527 кв. м., която е разлика от площта на бившия имот, представляващ парцел П4, кв. 23, съдържащ площ от 1760 кв. м., съвпада с проектен пл. № 1418, нанасянето на който е отказано с процесния административен акт. Вещото лице е установило още, че няма данни за отчуждаване на частта от имота, в която е построен магазин, както и по последния действащ кадастрален план за м. „В.“ от 1985 г. неотчуждената Ч. от имота не е отразена графично, а по действащия ЗРП на м. „В.“ няма конкретно отреждане за неотчуждената Ч. от имот пл. № 75.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издадена от компетентен орган – кметът на район „В.“ в съответствие с предоставените му правомощия по поддържане на одобрените кадастрални планове съгласно § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР и издаването на заповеди за съответното изменение на кадастралния план на основание § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР.

Процесният отказ обаче е постановен при неспазване на административната процедура и в противоречие с материално-правните разпоредби и в тази връзка се явяват основателни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на административния акт. Безспорно е установено по делото, че процесният отказ е постановен във връзка с направено искане от жалбоподателя до К. на район „В.“ за попълване на кадастралния план с имот с проектен пл. № 1418, кв. 23а, к. л. 136, м. „ж. к. В.“. Производството, което е започнало и се е развило пред административния орган по така направеното искане на жалбоподателя е по реда на § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР, от което следва спазване на процедурата по чл. 53 и 54 от ЗКИР и чл. 62, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 3 от 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралния регистър. В разпоредбата на чл. 53, ал. 2, изр. второ от ЗКИР законодателят е предвидил в случаите когато

непълнотите или грешките в кадастралната карта и кадастралните регистри са свързани със спор за материално право, те да се отстраняват след решаването на този спор по съдебен ред. Именно в тези случаи административният орган следва да постанови отказ за попълване на съответния имот в кадастралния план до решаване на спора за материално право, възникнал между заинтересованите лица по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР и заявителя. В процесния случай, въз основа на събраните и приети по делото писмени доказателства, настоящата съдебна инстанция намира, че не е налице по отношение на имот пл. № 1418 спор за материално право и неправилно административният орган е отказал извършване на процедура за попълване на този имот на посочените в писмо изх. № АГ-9400-129/24.03.2009 г. основания. Безспорно се установява, видно от приетите по делото доказателства, включително и приетата и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, както и допълнителната такава, които съдът кредитира като компетентно и обективно изготвени, че процесният имот не е бил отчуждаван, както и за същия не е съставен акт за държавна или общинска собственост. Действително върху този имот има изграден магазин, за който има съставен АОС № 759/18.03.1997 г., който обаче акт не се отнася до поземления имот, върху който е изграден този магазин. Неправилно също така административният орган в отказа си се е позовал на влязлото в сила съдебно решение от 24.02.1999 г., постановено по адм. дело № 725/1997 г. на СГС. Изрично в мотивите на цитираното съдебно решение се казва, че процесната Ч. от имот пл. 75, върху който е изграден магазин, не е била отчуждена по нито един от законите, изброени в чл. 1, ал. 1 от ЗВСНОИ по ЗНТУ, ЗПИНМ, ЗВНМ, ЗДИ и ЗС, както и няма данни за отчуждаване на процесния имот за изграждане на магазин, липсват документи за провеждане на процедура за отчуждаване на тази Ч. от имота и няма съставен акт за одържавяване. От друга страна в настоящото производство от приета по делото съдебно-техническа експертиза се установява също така, че имот – парцел VII, кв. 23, представляващ дворно място с площ около 1760 кв. м., с къща и други стопански постройки, описан в договор за делба от 1954 г., с който жалбоподателят удостоверява правото си на собственост върху процесния имот, е идентичен с имот пл. № 75, кв. 23, м. „БУ. Ст. Д.“, одобрен със заповед № РД-50-09-293/1985 г., Ч. от който пък е идентичен с имот проектен пл. № 1418, к. л. № 136, обозначен на скица № 3 към експертизата по букви ЗБВГЙИЗ. Съгласно заключението на вещото лице процесната Ч. от имот пл. № 75, кв. 23 по плана на м. „В.“ от 1985 г., съдържаща площ от 527 кв. м., която е разлика от площта на бившия имот, представляващ парцел II4, кв. 23, съдържащ площ от 1760

кв. м., съвпада с проектен пл. № 1418, за който няма данни за отчуждаване и върху който е построен магазин. Вещото лице е констатирано още, че по последния действащ кадастрален план за м. „В.“ от 1985 г. процесната неотчуждена Ч. от имот пл. 75 не е отразена графично, а по действащия ЗРП на м. „В.“ няма конкретно отреджване за тази неотчуждената Ч. от имот пл. № 75. Въз основа на така установеното по делото настоящата съдебна инстанция намира, че не са били налице визираните в писмо изх. № АГ-9400-129/24.03.2009 г. фактически основания за отказ за попълване в кадастъра на имот пл. № 1418.

Следва да се има предвид също така, че при разглеждане на постъпилото искане по реда на § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР от страна на административния орган са допуснати и нарушения на административно-производствените правила. Разпоредбите на чл. 62 от Наредба № 3/2005 г. и чл. 53, ал. 3 от ЗКИР изискват да се състави акт за непълноти и грешки, като непълнотите и грешките следва да са установени на самото място от службата по кадастъра с акт по образец, който да е подписан от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици. В процесния случай такъв акт изобщо не е съставен, както и не са били посочени заинтересуваните собственици по смисъла на закона при нанасянето на този имот. В тази връзка следва да се има предвид, че в разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от Наредба № 3/2005 г. изрично е регламентирано, че при неподписване на акта за непълноти и грешки от заинтересуваното лице това обстоятелство се отбелязва от съставителя и компетентния административен орган издава отказ за отразяване на непълнотата или грешката в кадастралната карта и кадастралните регистри, за което уведомява заявителя.

Предвид гореизложеното оспореният отказ на К. на район „В.“ е неправилен и незаконосъобразен, а така подадената жалбата се явява основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне.

С оглед изхода на спора и доколкото в настоящото производство от жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати направените по делото от жалбоподателя разноски. Доколкото обаче искането за присъждане на адвокатско възнаграждение се явява недоказано, то следва да се присъдят само разноските за внесена държавна такса /10 лева/ и изплатено възнаграждение за вещо лице /300 лева/. По отношение на сумата в размер на 500 лева, представляваща адвокатско възнаграждение, следва да се има предвид, че липсват доказателства по делото същата да е била реално изплатена от жалбоподателя и с оглед на

това не следва да му бъде присъдена. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие сумата от 500 лева е била договорена само между страните, но не е била реално внесена от Т. В. М. /в договора не се посочва каква сума е била внесена, а само срещу определянето на начина на плащане е записано „платено”, което не може да се приеме за реално плащане/.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - С.-град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ на К. на район „В.”, Столична община за извършване на процедура за попълване на имот в кадастъра, обективиран в писмо изх. № АГ-9400-129/24.03.2009г.

ВРЪЩА преписката на К. на район „В.”, Столична община, за ново произнасяне съгласно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА РАЙОН „В.”, СТОЛИЧНА ОБЩИНА, да заплати на Т. В. М. с ЕГН *, гр. С., ж. к. „Н. – бч.”, Б. 6., В. А, А. 9, сумата в размер на 310 /триста и десет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: